

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Severini, Abbatis Agavnensis, ex ea quæ est per Faustum Presbyterum eius discipulum. Obijt anno Christi 508. Symmachi Papæ 10. Anastasij Imp. 18. sub Clodoueo Francor. rege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Allet. furijs agitatus exarsit, & puellam, sacratissi-
mam martyrem Christi, in carcerem vna cum cae-
teris relegans, passioni omnes referuauit.

Vnus adhuc supererat, Hilarianus martyr
Saturnini presbyteri filius; qui aetatem suam par-
tulam, ingenti deuotione vincebat. Hic patris fra-
trumque triumphis iungi desiderans, diras tyran-
ni minas non tam exhorruit, quam in nihilum du-
xit. Huic cum diceretur. patrem tuum aut fratres
tuos securus es? subito de breui corpore iuueni-
lis vox auditur: Christianus sum, & mea sponte
aque voluntate, cum patre meo & cum fratribus
hinc collectam. Proconsul existimans facile posse
puerum, tormentis infantiae terreri: amputabo,
inquit, tibi nasum & auriculas, & sic te miserum
& turpiter deformatum demittam. Ad haec Hila-
rius clara voce respondit; Quicquid facere volu-
eris fac, quia Christianus sum. Mox in carcerem re-
cipi etiam ipse iubetur; ingentiq; cu gaudio vox
Hilariani auditur, dicentis: Deo gratias. Hic cer-
taminis magni pugna perficitur, hic diabolus su-
peratur, & vincitur: hic martyres Christi de pas-
sionis futurae gloria aeterna, iugi congratulatione
laetantur.

Hilariani
pueri, virilis
animus.

Vide pueri
voces.

VITA S. SEVERINI, ABBATIS AGAV-
nesis, ex ea qua est per Faustum Presbyterum eius
discipulum. Obijt anno Christi 508. Symma-
chi Papae 10. Anastasij Imp. 18. sub Clo-
doveo Francor. rege.

Vide Caesaf.
Baron. Ann.
Tom. 6.

Beatus Seuerinus, religiosus Dei cultor, pa-
rentes habuit generis nobilitate conspicu-
os, qui eum a prima aetate in literis & pie-
tate instituendum curarunt. Tandem edusque
in scientia & vitae integritate progressus est, vt
Yy 2 insi-

11. Februar.
Eius natales
clari.

Fit Abbas A
gaunensis.

in signi Agaunensium monasterio (vbi fortissimus Christi martyr Mauritius quiescit) Abbas proficeretur. Suauissimus virtutum eius odor, longè lateque sese diffuderat, & cunctis eum celestem reddiderat atque venerabilem. Carnis vel generis splendorem, longè superabat mentis generositate, & virtutum gloria. Magna illi erat animi compunctio, qua fiebat, vt semper esset animo ad cælestia suspensus; ita tamen & sibi & Deo inuentus, vt nequaquam aliorum salutem vlla ratione negligeret. Omnibus se præbebat affabilem, & consilij aut solatij captandi causa ad ipsum accesserant, tanta verborum dulcedine & prudentia reficiebat, vt verè se religioso adfuisse gauderent.

Clodoueus
Rex cum ad
se vocat.

Ea tempestate, Clodoueus Rex Francorum terrifici admodum, & periculosa laborabat febre, ita vt à medicis salus eius iam conclamata esset. Vt autem rumor sanctitatis beati Severini, ad eum perlatum est, hortantibus eum amicis, virum Deum ad se vocauit: vt eius precibus salutem à Domino obtineret. Missi sunt continuò viri quidam primarij, qui summo cum honore Severinum adducerent. Abeunt illi ad virum sanctum, eumque comiter salutantes, orant, vt Regi de salute periclitanti succurrat, & mortis periculum suis precibus auertat. Respondet vir sanctus ad omnia benignè, seque optimi Regis voluntatem minime neglecturum ostendit. Conuocatis itaque in vnum fratribus valedixit, iisque vberim discessum eius deplorantibus, saluberrima monita salutis tradidit, atque, vt pacis & vnitatis studium diligentissimè colerent, singulos in vltimo conspectu admonuit. Cum autem iam iter ingressus ad oppidum Niuernense peruenisset, ibi orationis causa templum ingressus à custodibus de

Frates,
multum do-
cent eius a-
bitum.

Episco-

Episcopo quæsiisset, atque ex ijs intellexisset, lo-
quendi audiendique beneficio, antistitem illorū
privatum toto anno, vi morbi oppressum, lecto
decumbere, vir sanctus misericordia permotus,
ad Eulalium Episcopum festinus abiit, visoque il-
lo, humi se prostravit, & supplices ad Dominum
manus, cum multis precib⁹ diu extendens, tandē
que terra surgēs, surdo & muto Episcopo dixit
Loquere, pro, mecum Sacerdos Domini. Tūc il-
le sic inquit, nomen Domini benedictum, qui per
me mihi miseris est. Et S. Severinus porrigens ei
manum. Surge ait serue Dei, in nomine Domini
nostri Iesu Christi. Hodie enim te mecum sacris
mysterijs oportet, populusque de more à
te benedici debet. Sub his verbis Eulalius sanus
surrexit, & eadem die sacra mysteria, insigni pie-
tate, peregit, ac populo benedixit.

Et illo quidem die, B. Severinus in diuinis lau-
dibus cum Episcopo permansit, Postridiè verò
coceptum prosequens iter, Lutetiam peruenit. Ibi
in ipsa urbis porta, hominem leprosum, miserū
valde & omni consolatione destitutum conspi-
cit. Eum igitur ad se vocans, peramanter oscula-
tur, simulque spūto eum liniens, & Dominum in-
uocans, lepram omnem prorsus ab illo expulit.
Indè verò ad Regis aulam se conferens, eoque be-
nigne salutato, procumbit in preces; ijsque abso-
lutis, casulam, qua indutus erat, super Regem po-
nit, & confestim febre profligata. Rex surrexit in-
colamis, gratias agens Deo, & flexis genibus ser-
uum eius venerans: cuius precibus salutem repē-
tè esse consecutus.

Mansit aliquamdiu apud eum B. Severinus;
multosque tum aulicos, tum ciues Parisienses,
depulsis morbis & malis, quibus premebantur,

Yy 3

fusa

Eulalium E-
piscopum
surdum &
mutum, le-
proque affi-
xum sanas.

Leprosum
curat.

Francorum
Regē Clodo-
neum, febric-
itantem sa-
nat.

Multa eius
miracula in

ciuitate Pa-
ziliensiu.

fusa ad Deū prece, saluti reformauit. Legabatur
ceci post longas tenebras cæli lumen aspiciens,
Turdi se audire gratulabatur, claudi ingrediebatur
alacres, muti tacetia diū ora in creatoris lau-
dabāt laudes, dæmoniaci à teterrimorū spiritū
xatione se gaudebāt absolutos. Eiusmodi verò
rificis operibus, vir Dei creuit apud oēs, præclari
fui existimatione, & laudabatur Christus in fidei
seruo suo. Rex quoq; Clodoue⁹ potestatem ei fecit,
quantā vellet pecuniā ex thesauris ipsius accipi-
endi, & pauperib⁹ elargiendi. Præterea ē carcerib⁹
abeūdi copiā fecit omnib⁹, quos vir Dei cenū-
set dimittēdos: quorū sanē ingēs fuit numerus. At
tulit ea res, multis incredibile iucunditate, quā
nihil expectārāt aliud, q̄ vt diuersis affectib⁹ supplicij,
interimerētur. Ac verò vbi sensit vir Dei tempus
adesse, quo ex hoc exilio ad verā libertatē mi-
graret, regi & Parisiensib⁹ valedicens, ad castrum
Nantoniese properauit, vbi presbyteri duo Pal-
chafius & Vrsicinus, in tēplo ex lignis cōstructo,
Deo ministrabāt. Ad hos vir sanctus cū venisset,
comiter eos alloquens, indicauit se eo propterea
aduenisse, vt illic vita functus, ab illis sepeliret-
tur. Deindē cū illis Faustū presbyterū (qui 30
annis assiduus in eius ministerio fuerat) cōmen-
dasset, cū tanto sanctitatis testimonio exceisset
vita, vt locus ille, in quo decubuit, multo lumine
circundatus, qualis ac quantus corā Deo esset re-
staretur. Fuit corpus exanime sacris indorū vesti-
bus, summo cum honore in oratorio caltri illius
conditū, vbi multa præclara sanē miracula fiunt.
Postea verò, vbi defuncto Clodoueo, Chil debet-
tus eius filius regnū obtinuit, amore tanti viri no-
cēsus, magnificā super eius monumentū, Basilicā
erexit, & donis atq; muneribus præclare auxit.

Moritur vir
sanctus.